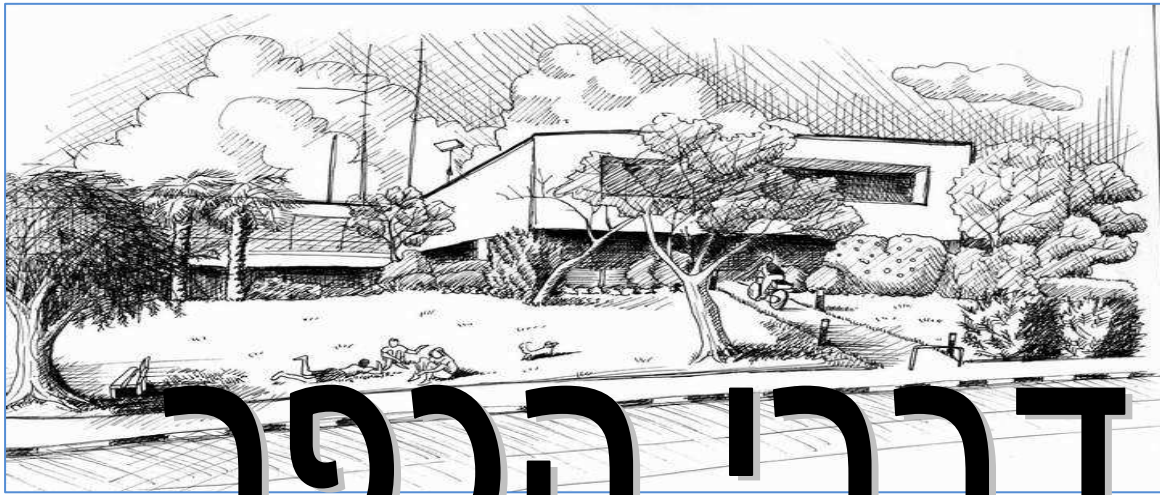

דברי הכפר

שלום הוא ויתור על אהבת הכוח,

תמורת כוח האהבה.

בייארנה סטרובסטרוף

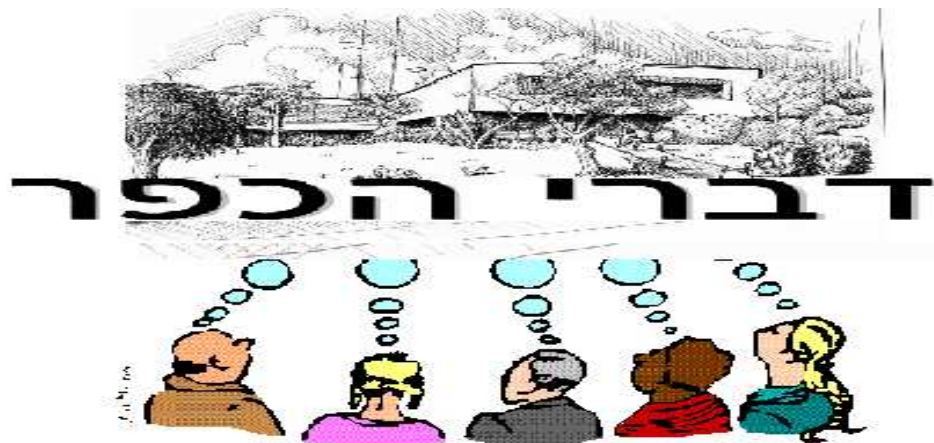
גיליון מס. 2243 כ"ח אדר א' תשע"א * 4 במרץ 2011
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

דבר המערכת

באחד האמשים, התכנסנו צוות מורחב של כותבים ועורכים בדברי הכפר, לדון ולסער את מוחותינו: מה עוד ניתן לעשות לו ולא עשינו בו. כותבי פירורים הנאמנים והאמינים: ארי ש, תמר וו., אבי ודורית ר. שבי וציונה, נתנו את הסכמתם להמשיך ולכתוב עבורנו את החדשות השבועיות שלנו. ויוצאת מכאן בקשה, לתיגבור צוות כותבי הפירורים. אם יש עוד חברים, תושבים, תושבי הרחבה, שמוכנים להצטרף לכתובה שכולנו אוהבים לקרוא. נא להתנדב.

עוד נבקש: עדכנו אותנו בחדשות והודעות שאתם חושבים ששווה לספר לנו. רוצים לשמוח בשמחותכם, ולהיות איתכם ברגעים מיוחדים בחיים. בכל שבוע יציין בסוף אוסף הפירורים ומה נשמע, מיהו הכותב הבא. אז קחו לתשומת ליבכם. ושיהיו רק אירועים טובים ומשמחים לספר עליהם.

השתתפו בישיבה: דורית צחור, דויד אלמן, דודו פלמה, נורית אורן, דורית ר, תמר וו., ארי, שבי, ושושנה ש.

חשבנו גם על נושאים נוספים שיהיה בהם ענין לעוד כותבים שמבינינו. האביב הרומז לנו מכל עבר, מזמין לכתוב עליו, נושא העלון **בחודש הקרוב יהיה: האביב**. אם יש לכם סיפור, מפעם, מעכשיו, על פסח בבית, שיר על פריחה משגעת, סיפור על אביב וכל משמעויותיו עבורכם. כתבו לנו ונפרסם.

ו אם יש לכם רעיונות או רצונות לנושאים מסוימים שייכתבו כאן בעלון. גלו לנו. בינתיים; מחכים לסיפורים שלכם. **על האביב**.

בשם כולנו; שושנה שרק

ימי הולדת

6.3	ליאן וולר (נכדה- ר. כהן)	9.3	מיכל גלוק קטי פרנקו ניצן אזור (נכדה- שיינגזיכט) טבע-הילרי וולף (נכדה-ארנולד) אליהו מימרן (נכד-נמנוב) גל וים סולומון (נכדות)
7.3	שי ויטהם איתן משיח (נכד-סינה) טל ושון שור (נכדים-ג'קסון)	10.3	פרנקי גליק
8.3	מיכאל ארנברג דרור קולינס ענר ניצן נעה אורן (נכדה-ריינס) ארבל בידק (נכד-אב) ליאת אפשטיין	12.3	אדם בן חנוך - 90 קרן גדליזון רננה דוארי (נכדה)

מזל - טוב

ימי נישואין

7.3	אליין ואלן איסטון
9.3	לירון וצחי סננס
10.3	גליה ויונתן טוביס
12.3	אלה ועודד אבידור

נזכור

ל	באדר א' תשס"ח	7.3.08	ג'ו סינה
ז	באדר ב' תשמ"ו	28.3.86	מר משה רייזקינד

מֶה נֶשְׁמַע

- שמענו על רעידת האדמה בניו-זילנד, ומיד התחלנו לברר מה שלום בנינו הנמצאים שם. רובם בכלל לא היו באזור, אבל **ירדן ינטיס**, היה באכסניה בקרייסט צ'רץ', ממש מול הקתדרלה. ממש לא ייאמן. עם תחילת רעידת האדמה הוא הספיק לצאת מהבניין, כשכל מה שהיה עליו, הם בגדיו ודרכון. הוא הספיק לראות את הקתדרלה מתמוטטת. האכסניה נהרסת כליל, והוא נותר ללא כל, אבל חייו ניתנו לו במתנה. בהמשך, הוא הלך לאוהל של הצלב האדום, שם פגש את גיסתו של שגריר ישראל בניו-זילנד, והיא לקחה אותו אליה הביתה, מרחק 30 ק"מ ממקום הרעש. הבחור קנה כרטיס טיסה ו... הוא כבר בבית. חדשות כל כך דרמטיות לא יצא לי לכתוב אף פעם! ירדן, אנחנו מברכים הגומל על הצלתך.
- הגשם ממשיך לרדת, אבל לא מספיק. עד עתה ירדו 380 מ"מ. עד שלא נגיע ל-500, אי אפשר לחדול מלהתפלל. אולי נוסיף את תפילת "מוריד הגשם" לקבלת השבת שלנו?
- טיולי הגמלאים שלנו כבר הפכו לשם דבר, ולא צריך לפרסם אותם. מי שבא נהנה. הפעם הייתה ההנאה גדולה פי כמה וכמה. התחלנו את הטיול במפל הבניאס, בהליכה על הגשר התלוי. המסלול עצמו יפהפה, וכשמוסיפים אליו את פריחת הרקפות המדהימה, ובעיקר את כמויות המים הגועשים בערוץ הנחל, ואת המפל השוצף גועש ומפזר רסיסי מים למרחק עשרות מטרים, מקבלים חוויה נפלאה. משם המשכנו לחורשת טל, ולתדהמתנו נכנסנו למרבד אינסופי של כלניות בכל מיני צבעים, כשבניהן גם מעט קחווניים ופרחים אחרים, שאינני זוכרת את שמם. בתוך היופי הזה פתחה **דינה ברור** שולחן עמוס בקפה ותה ועוגת שוקולד נפלאה, ואחרי הפסקת כיבוד זאת, שוטטנו בתוך ים הפרחים, השתרענו ליד נחל דן העובר בשמורה במפלים-מפלים, והאזנו לצלילים היפים של המים הזורמים. כל הכבוד לצוות המארגן: **נורית אורן, דינה ברור וגדי עמית** שהצטרף לסגל.

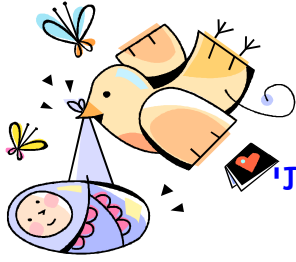
- **ציפורה ושאל סמברג** כל כך נהנו מהמסיבה לכבוד ימי ההולדת ויום הנישואין שערכו להם לפני שבוע, שהם החליטו לערוך עוד מסיבה, בשבת במועדון. מה נאמר? שיהיה לכם ולכולנו רק בשמחות.
- ואם כבר אנחנו בענייני השמחה של משפחת סמברג, התבקשתי לציין שבמסיבה שלהם ב"מפגש" היו ארבע רקדניות בטן ולא שתיים, כפי שהייתם עלולים לחשוב. הרקדניות היו: **ג'ויס אב, שמחה ארנולד, שריטה סינה וסוזן שוורץ**. מסתבר שיש אצלנו עדיין כישרונות חבויים.
- עוד מעט פורים, ואחר כך פסח. האם ייתכן שלא יהיה סדר ציבורי אצלנו בפעם הראשונה בלמעלה מששים שנה? מי שנבהל מהסכום של 200 ₪ למבוגר, אולי "נרגע" כשקרא את מדורה של נירה רוסו בידיעות אחרונות בסוף השבוע, בו היא מספרת שהמחיר לסדר, שאליו אתה מגיע ישר מהמקלחת, מספרה ומנוחת צהריים, בלי לטרוח יתר על המידה, הוא בין 600 ל-1000 ש"ח... כנראה שאין לנו ברירה ועלינו לשלב בין "עבדים היינו" ל"עבדים אנחנו", ולהמיר מחירים גבוהים בעבודה קשה של כל המשתתפים.
- החוג לספרות רשם בשבוע שעבר הישג לא פשוט: סיימו לקרוא את "סיפור פשוט" מאת עגנון. לאט לאט, צלחנו את שפתו הקשה של הסופר שפרסם את הספר לפני קרוב לשמונים שנה, למדנו שגם סיפור פשוט הוא לא כל כך פשוט. עשר החברות שנשארו עד הסוף אמרו שהן נהנו מאד... בסוף המפגש קראה לנו **מלכה גנני** שיר מפרי עטה, העומד להתפרסם בספר הבא שלה. בשבוע הבא חוזרים לתכנית הקודמת שלנו: קריאת סיפורים קצרים של סופרים וסופרות שכתבו וכותבים בעברית.
- ביום שישי התקיימה ב"מפגש" הרצאתו של **אריה וולפין** (הסבא של גפן, שחר ו...). הנושא היה "מזרח תיכון חדש". לנוכחים ניתנה הזדמנות לקצת סדר בבלגן של מבול הידיעות השוטפות אותנו בשבועות האחרונים. על פי בקשת הקהל, תתקיימה הרצאות נוספות בעתיד.

- בהפקות מגמת התיאטרון של עמק החולה, השתתפו **סלה וינטרוב**, הנכדה של וינטרוב ולופוב, **ובת-אל רוזנקרנץ** (הנערה החביבה, שנותנת לנו שירות נהדר במרכולית). המשפחות ראו הרבה נחת.
- כמה אירועים שיתקיימו אצלנו בשבוע הקרוב: מפגש ראש-חודש של עמותת ותיקי הגליל עם המכינה הקדם-צבאית שלנו, וערב נשים ביום חמישי. למי שקוראת את דברי ביום חמישי זוהי תזכורת נוספת. וביום ששי, כנס תושבים של הגליל העליון (זה אנחנו) בכפר בלום. בסוף השבוע גם יצאו רוכבי האפניים שלנו לאילת. נאחל להם טיול נפלא, מזג אויר טוב, ושיספרו לנו הרבה חוויות בשבוע הבא.
- סיפור אישי: לפני שש שנים פחות או יותר, הסתיים הטיול השנתי האחרון שעליו הייתי אחראית כמנהלת ביה"ס. בשעה מאוחרת בלילה, כשקבלתי את הטלפון מהמלווה האחרון של האוטובוס האחרון שהגיע לתחנתו האחרונה, אפשר היה לשמוע את אנחת הרווחה שלי למרחקים. האחריות המוטלת על מנהל בית-ספר, היא מן הגבוהות ביותר בכל העיסוקים והמקצועות, ובוודאי, אם משווים את מידת האחריות הנדרשת עם מידת הסמכות הניתנת לו. האחריות כבדה בכל ימות השנה, אבל היא גדולה פי מאה כשמוציאים את התלמידים לטיול שנתי. טיול שנתי זאת הזדמנות מצוינת ללמוד להכיר את ארצנו, זאת הזדמנות מצוינת לעצב אופי, להתגבר על אתגרים, זאת הזדמנות מצוינת לטיפול הכישורים החברתיים האישיים, ולגיבוש קבוצה שצריכה לחיות ביחד במשך כמה ימים ולהפגין התחשבות ועזרה הדדית. אבל טיול שנתי הוא גם מסוכן פי מאה מחיי השגרה בבית הספר. היום, כשאני כותבת את הדברים עומדים לשדר בטלוויזיה משדר על אסונות בטיולים שנתיים. אינני יודעת מה ייאמר שם, ואני גם יודעת שיש תאונות שהן יד הגורל, אבל אין לי ספק שמי שמוטלת עליו האחריות לשלומם של למעלה מאלף תלמידים, חייב לעשות הכל, ואני מתכוונת להכל כדי למנוע אפשרות לתאונות. זה כולל התקשרות עם חברת אוטובוסים אמינה, זה אומר לוודא שהמלווים נושאי הנשק אכן יודעים את מלאכתם, שתיקי העזרה

הראשונה מצוידים כראוי, שיש מספיק מלווים, ושהמלווים החינוכיים הם אחראים, ויודעים את כל הנהלים. בתוך כל זה, יש מקרים שבהם מנהל בית הספר אינו יכול לקחת על עצמו אחריות לתלמידים שאינם מסוגלים להשמע להוראות, שהתנהגותם עשויה לסכן אותם ו/או ילדים אחרים, שלא ניתן לסמוך עליהם שלא יביאו לטיול כל מיני חמרים אסורים וכו'. ילד כזה, עשוי להיות שובב חמוד, מסתבך במעשי קונדס, וכל המלים המכובסות שניתן להלביש עליו, אבל במקרה כזה "טובת הילדים" גוברת על "טובת הילד". ההחלטה להשאיר ילד בבית, אינה מתקבלת ב"קלות בלתי נסבלת", והיא מלווה בדרך כלל בהתראות, בשיחות עם התלמיד ועם הוריו, כולל עצימת עיניים מכך וכך מקרים בעבר, ובכל זאת – אחריות המנהל היא בראש ובראשונה לאלף התלמידים המטיילים. נקווה שכל הטיולינו יחזרו הביתה בשלום, עייפים אך מרוצים.

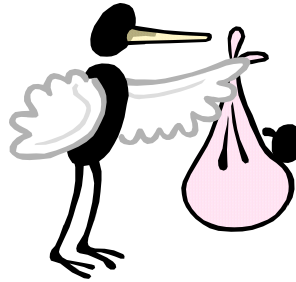
- אנו מצויים בראשית חודש מרץ, וזה הזמן לגשת לקבל את התרופות הכרוניות שלנו. האם יש מישהו שיכול להסביר לי מדוע קופ"ח מספקת את התרופות, שעליך לקחת יום יום, בחפיסות שמכילות רק 28 כדורים, בשעה שבחודש יש 30-31 ימים? (אם זכרוני עדיין לא בוגד בי, היו פעם גלולות שלקחנו, אנו הנשים, והן הגיעו בחפיסות של 28 גלולות, אבל הייתה לזה סיבה אחרת...)
- בתוקף תפקידי, כנראה, כיו"ר המועצה, אני רשומה במשרד הממשלתי לשירותי דת / אגף הקבורה, כמכותבת על מכתבים שלהם. בדרך כלל אני מעבירה מיד לברוך. הפעם שמרתי את המכתב שהגיע ממנהלת הענף לשירותי קבורה, היוצאת עתה לגמלאות, כי רציתי לשתף אתכם במשפט אחד מתוכו, וכך היא כותבת: **"אני אמשיך לשאת עמי גם בעתיד זכרונות נעימים מעבודתנו המשותפת והפורייה"** (ההדגשה היא שלי). ואני שואלת עד כמה הזכרונות הקשורים לשירותי קבורה הם נעימים, ועד כמה עבודה זאת היא פורייה?

שבת שלום, חודש טוב וזכרו: **משנכנס אדר מרבית בשמחה. סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון, יונתן, גל ובר.**

במזל טוב

בת נולדה
לנואית (ברור) ועופר אחות לסיון ואיתי
נכדה לדינה ומרדכי
שפע ברכות ורוב נחת
לכל המשפחה

בת נולדה
לטל ואיאן
אחות לדניאל ומעין
נכדה למעין ודודו
נינה לחיימקה
ברכות לכל המשפחה

פתיחת בסיס הפעלה זרומית למג"ב

פתיחה רשמית של הבסיס

"המתמידים" של מג"ב

תתקיים ביום ג' 3/8

בשעה 14.00

ליד הבוטקה בכניסה להרחבה

כיבוד קל יוגש

כולם מוזמנים

משנכנס אדר מרבנים בשמחה!

היכוננו היכוננו בית כפר הנשיא!

פורים מתקרב ומשחק הגמדים והענקים יוצא לדרך!

מה המטרה?

לשמח ולשמוח!

אין שום צורך בתואר אקדמי או בהשקעת ממון רב,

כל מה שצריך הוא לחשוב בפשטות - מה יכול לשמח את הענק שלי? ולשמוח בעשייה!

אז כדי לדעת את מי תשמחו השנה, מהרו להירשם במרכולית (הרשימה כבר תלויה).

לכל שאלה, בקשה וגם להרשמה

ניתן לפנות לליאת שרעבי – 052-6848432
או למיכל יודאיקין – 4555.

אז צאו לדרך, מחכים לכם!

ככל שנהיה יותר גמדים כך השמחה וההרפתקה תגדל!

פינה קטנה וירוקה

אהלן לכולם,

האביב הגיע והנדידה החלה. אפשר לראות חסידות לבנות ושחורות עפות צפונה. העגורים ויתר הציפורים מתחילים לנדוד ולחזר. אפשר לשמוע את קריאות ושריקות הזכרים לנקבות.

בדרום, ברמה, בעמק החולה ובגלבוע ישנה פריחה מדהימה. שווה לצאת ולראות. בגמלא מצאו 3 פגרים של נשרים בשמורה, סיבת מותם לא ידועה.

הביאו לכאן תברואן, שירסס בחומרים כימיים נגד טוואי התהלכה וחבל שכך, מפני שכפי שכתבתי לפני כשבועיים, ניתן לעשות הדברה ביולוגית ע"י בניית תיבות קינון לירגזי שיכול לאכול את טוואי התהלכה. זהו תפקידו בטבע. בכלל רצוי לבדוק פתרונות ירוקים לפני שמשתמשים בחומרים כימיים.

לאחר מאבק של גופים ירוקים יטמינו במכתש רימון קווי חשמל בקרקע ולא על עמודים. כל הכבוד.

לפני מספר ימים, נתפסו במעבר הגבול כרם שלום משלוח של כרישים, במשקל כולל של חצי טון, וחתולי-ים במשקל כולל של חצי טון. להזכירכם – הכרישים במים הטריטוריאליים בישראל – מוגנים.

לפני שבועיים, התקיים בקיבוץ שדה אליהו, כנס חקלאים ומרכז צפרות, הרעיון של הכנס היה לבצע הדברה ביולוגית בשדות על ידי בזים ותנשמות, ולהפסיק להדביר עם חומרים כימיים, שהורגים לא רק את הנברנים, אלא גם דורסים וטורפים. נחזיק אצבעות שרוב חקלאי העמק יקבלו את הרעיון, ואז נפזר בסביבות 140 שובכים לתנשמות.

זהו לבינתיים – שיהיה לכולנו סופ"ש ירוק ורטוב.

איציק

שֵׁן יֶכֶת הַנּוֹעַר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

אי שם במרחבי החלל ו"התנועה"
חי לו שליח שאיבד קשר ישיר למימד הזמן והשעה
למען האמת הוא די מנותק
וקוראים לו יואל מרשק
הוא דרוך וטעון ומלא כרימון
ממהר להתייצב מול כול מיקרופון
להכריז הכרזות באוזני ההמון
שהוא בטוח שמאוד צמא לדבריו
הוא כול כך נלהב
עד שלא מסוגל להבחין שאין איש לפניו
מצדדיו או מאחוריו
לעיתים הוא נשמע כול כך מגוחך
ונדמה שעדיין לו גילו לו שפירקו את
הפלמ"ח...
הוא שופע מוטיבציה וטובע בחזון
מאבד פרופורציה אך חדור ביטחון
שוכח ולא לרגע
את כול מה שבר דעת יודע
שבכוונות טובות, סלולה הדרך
לגיהינום
במיוחד שמסביב ממשיך הסער
ליהם
כשורת הפתיחה בהמנון
אותה הוא שר בגאון
חדשות לבקרים הוא רוקח מזימות
קורא לכולם לדגל לביצוע "משימות"
פעם זה מסיק בשטחים, פעם זה משט
לרוב מדובר בסתם בבל"ט...
ואין אף לא ילד בצהרי היום
שיבוא ויגיד "המלך עירום"...

וייתכן אולי שרק איזה חמור
 אותו יוכל איכשהו לעצור
 להורידו בנימוס ממרכז הבמה
 בלי לעורר יותר מידי מהומה
 ולהוליכו לאחר כבוד במלוא הוד והדר
 לכתוב זכרונות מימי העבר
 שלאף אחד לו יהיה איכפת
 אם התרחשו באמת
 או היו ציז'בט...

אבי

ולסיום: סיפור מהחיים

הכותב הוא מתווך נדל"ן ירושלמי, מחבר "אגדות מונשיין".

את אדון שלמה לוי ז"ל הכרתי עוד כשהייתי ילד. הוא היה קונה לחם למשפחה הגדולה שלו במאפייה של אבא שלי בנחלת שבעה ותמיד כשהיה רואה אותי היה מוציא סוכריית במבליק מהכיס ונותן לי. אדון לוי, יצרן קלסרים משרדיים, עבד לפרנסתו מבוקר ועד ערב. כולם התפעלו מחריצותו ועוד יותר ממסירותו הבלתי רגילה לשבעת צאצאיו, כולם בנים. בשבתות ראינו אותו פוסע לבית הכנסת כשהוא מוקף בילדיו וחיוך של קורת רוח על פניו. בחלוף השנים, בן הזקונים שלו התגייס איתי ביחד לצבא ואדון לוי, שהתאלמן בינתיים, ליווה אותו ללשכת הגיוס. גם שם קיבלתי ממנו סוכריית במבליק.

עם הזמן הוא התפוגג מזיכרוני.

לפני כמה שנים הבחנתי בו מתנהל לאטו עם מקל ליד בית הכנסת ישורון. אדון לוי לא זיהה אותי, אבל כשהזכרתי לו מי אני, אורו עיניו. "אבא שלך היה איש יקר", העיר. כששאלתי על שבעת ילדיו, פניו נפלו. במרירות של אדם שאיבד את כל עולמו, הוא תיאר איך עבר מנחלת שבעה לשכונת בית וגן, איך סייע לבניו בלימודיהם באוניברסיטה ואיך הוציא את כל כספו על הדירות שקנו בעת שהתחתנו.

"אז יש לך הרבה נחת", קטעתי אותו.

"איזה נחת", הוא המשיך, "היום הילדים שלי מהנדסים, רואי חשבון ודוקטורים, אבל מי רואה אותם? אני יושב לבד בבית כמו כלב ואני כל כך אוהב אנשים. פעם הייתי מתקשר אליהם לפני כניסת השבת ואחד היה אומר שהוא בצפון, השני בדרום, השלישי אשתו חולה והרביעי צועק שאני נשמע מקוטע וטורק לי. ככה גם כל השאר".

הסיפור שלו נגע ללבי. "בוא איתי ותראה איך שהכול מסתדר", אמרתי לו. לקחתי אותו לחנות העתיקות של אברהם מדיסקר ברחוב דורות ראשונים, שמוכר פלקטים ישנים, גלויות היסטוריות, כתבי יד וגם קושאנים טורקיים ומנדטוריים. קניתי לו שבעה קושאנים שזמנם עבר והסברתי: "תן לבנים שלך להבין שיש לך בעלות על אדמות ששוות הרבה כסף. אתה בן אדם פיקח, תדע כבר איך לגלגל את זה". אדון לוי קלט אותי מיד וחיך. כשנפרדנו, הושיט לי סוכריית במבליק.

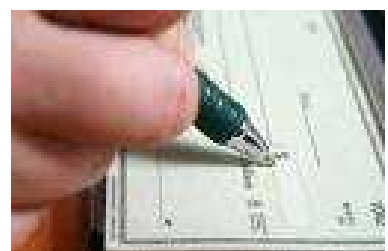
כשחזר לביתו, הוא הניח את הקושאנים על השולחן במטבח. כעבור שבועיים בן הזקונים הגיע לכמה דקות כדי לבדוק אם הוא עוד חי ואז הבחין במסמכים. כששאל את אביו מה זה, אדון לוי הניח מיד את ידו על הקושאנים, הטמין אותם בכיס הז'קט ואמר ביובש: "אלה קושאנים של אדמות".

הבן ניסה ללחוץ על אביו שיסביר את עצמו ואדון לוי אמר שהוא ממהר לכספת שלו בבנק. באופן מפתיע הבן התנדב להסיע אותו. הוא ירד עם אביו לחדר הכספות וראה אותו מטמין שם את הקושאנים. אחר כך החזיר אותו במכונית הביתה.

מאז אותו יום החיים של אדון לוי השתנו. פתאום כל הבנים מבקרים אותו עם הכלות והנכדים, לוקחים אותו למסעדות ורבים על הזכות לארח אותו בליל הסדר.

מדי פעם הם מתעניינים איפה נמצאות הקרקעות שבבעלותו, אבל הוא תמיד עונה: "כשלא אהיה, כל אחד יקבל את המגיע לו". כשאדון לוי נפטר והבנים קמו מהשבעה, הם פתחו את הכספת ומצאו בה שבעה קושאנים שלכל אחד מהם מוצמדים סוכריית במבליק ומכתב: "מאוד שימחתם את לבי באחרית ימי. לכו עם הניירות לחנות של אברהם מדיסקר ברחוב דורות ראשונים ותקבלו את המגיע לכם".

תודה לתמר ו.. שמסרה את הסיפור למערכת.

בראשית ברא אלוהים את השמים והארץ

**מסיבת פורים מטורפת
בנושא סיפורי התנ"ך**

יום שישי ה 18.3 בשעה 22:00

D.J ניר חזות

תפתיעו בתחפושת מקורית

**תחפושות ובגדים ניתן להביא למרכולית
לזיג בוקס**

בשבת בשעה 11:00 מנקים את חדר האוכל

מיה טיקו..., גבי טנא, מיטל ג'ונס, אורית ברגר

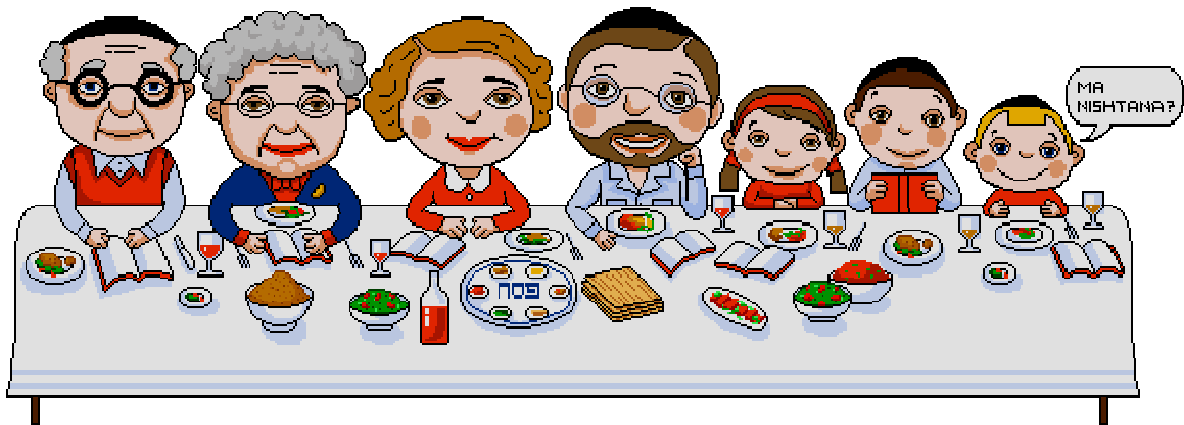
סדר פסח

השנה נחגוג את סדר הפסח בקבוצות ובמשפחות המורחבות.

קבוצות ו/או משפחות גדולות המעוניינות במרחב גדול לחגוג את הסדר, מוזמנות לפנות למעין פלמה ולמרים כהן.

חגיגת אביב לכל הציבור תתקיים בחג השני של פסח,
יום ב' 25/4/11.

ועדת חגים וצוות פסח.

ספר התורה – חדשות "בזק"

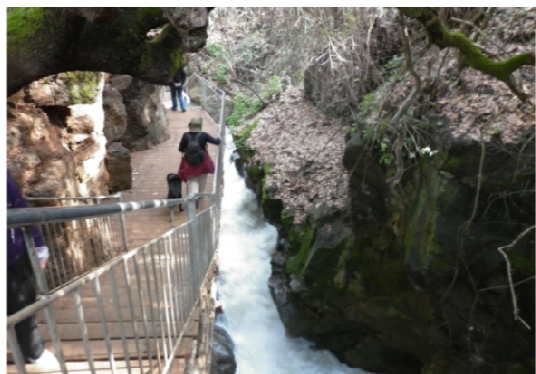
היום הודיעו לי שעבודת הבדיקה והתיקון בספר התורה שלנו הולכת ומסתיימת. הסופר מעריך שיסיים את עבודתו תוך כשבועים.

נותרה רק הכנת "עצי החיים" החדשים ותפירתם בקצוות מגילת התורה עצמה, ואז אני מקווה שנוכל לקבל את הספר - בקרוב.

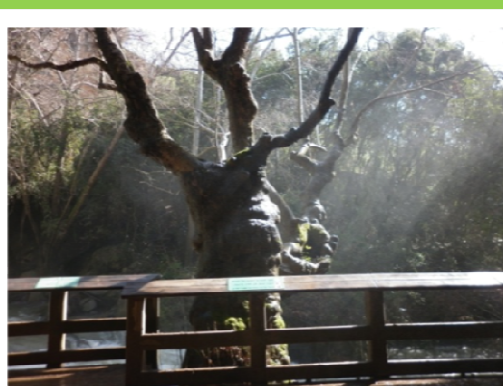
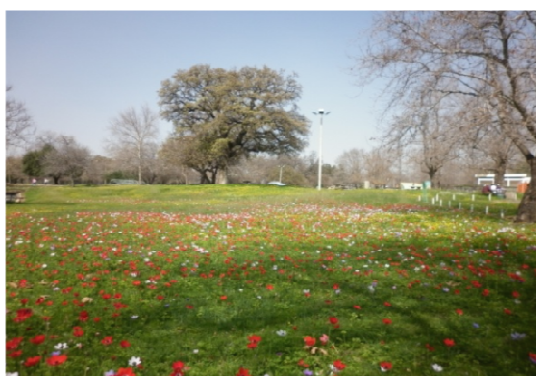
שבת שלום

אלן איסטון

הפינה הויזואלית

טיול יום לזקני השבט הפך
ליום מהנה במיוחד.
הגשר התלוי בבניאס
וההמשך בחורשת טל היוו
יום כיף של ממש

דוד אלמן

שבט שלום